

Ο ΝΟΥΜΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ

ΒΓΑΙΝΕΙ ΚΑΘΕ ΣΑΒΒΑΤΟ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΤΑΙΡΙΑ "ΤΥΠΟΣ",

ΚΙΜΩΝ Ι. ΘΕΟΔΩΡΟΠΟΥΛΟΣ ΚΑΙ ΣΙΑ

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 3, ΑΘΗΝΑ

Διευθυντής: Δ. Π. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ταχυτικοί συντάχτες: Κ. ΚΑΡΘΑΙΟΣ, ΡΗΓΑΣ ΓΚΟΛΦΗΣ
ΚΩΣΤΑΣ ΠΑΡΟΡΙΤΗΣ, ΚΙΜΩΝ Ι. ΘΕΟΔΩΡΟ-
ΠΟΥΛΟΣ, ΠΑΝΟΣ Δ. ΤΑΓΚΟΠΟΥΛΟΣ

Διαχειριστής: Η ΕΤΑΙΡΙΑ "ΤΥΠΟΣ",

"Όσα γράμματα ενδιαφέρουν τη Διαχείριση πρέπει
να διευθύνονται:

«ΕΤΑΙΡΙΑ Η "ΤΥΠΟΣ" Σοφοκλέους 3, ΑΘΗΝΑΣ»

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ: Για την Ελλάδα	δρ. 20	το χρόνο.
	> 10	το εξάμηνο.
	> 5	το τρίμηνο.
Για την Αγγλία και Αίγυπτο	£ 1	το χρόνο.
	£ 0,10	το εξάμηνο.
	£ 5	το χρόνο.
	£ 3	το εξάμηνο.

Και για τα άλλα μέρη ανάλογα

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

«ΟΧΙ, ο Ψυχάρης δεν είναι γεροντιστής. Τό **Σενάς**, υποθέτω, είναι όνομα τόπου. "Ισως **Σενάρι**". Τ' αλαμπουργέζικα αυτά είναι γραμμένα στη «Διάπλωση των Παιδών», στη στήλη της «Αλληλογραφίας», από τον Ξερόπουλο. Βλέπετε, τον ακατάλαστο το **Sénal** πούναι τυπωμένο στα γράμματα και στους φακέλλους του Ψυχάρη και σκοτώθηκε να διαβεβαιώσει τους λιλιπούτειους θαυμαστές του πως ο Ψυχάρης, ο Θεός να φυλάξει! δεν είναι γεροντιστής (Sénal=Γερονσία) μ' α. κ. λ. Καμώνεται τον κορτό, βλέπετε, κατά τη συνήθεια του ο αγαπητός Γρηγόριος και γράφει αυτά τ' άρρητα θέματα. Ξεροπολισμός».

ΓΡΑΦΕΙ όμως ακόμη και άλλος ο Γρηγόριος, pro domo sua πάντοτε, στην πολυθρόνη αυτή στήλη της «Διάπλωσης». Γράφει δηλ. πως «και ο Ψυχάρης δίδει ένα μάθημα εις τους οπαδούς του, αναφέρων και τον Ξερόπουλο, αντίμεσι εις τους καλούς συγγραφείς που πλουτίζουν τη νεοελληνική γλώσσα». Είναι η πρώτη φορά που ο Γρηγόριος αναγνωρίζει καλούς λογογράφους τον Ταγκόπουλο, Παρορίτη, Γκόλφη κι άλλους άλλους αναφέρει ο Ψυχάρης στο περίφημο «Χαμόγελό» του, (Νουμάς σελ. 100), μόνο και μόνο για να πει πως και η άφρονιά του είναι καλός σαν κι αυτούς. Στο τελευταίο δεν έχουμε την παραμικρότερη αντίρρηση.

ΑΝΤΙΡΡΗΣΗ μόνο μικρή, μικρούτσικη, ελάχιστη, φαίνεται ναχει ο Ψυχάρης, γιατί σε κάποιο γράμμα του στους εκδότες του «Νουμά», γράφει τ' ακόλου-

θα, σχετικά με την «Κουβέντα με τον κ. Ξερόπουλο», που δημοσιεύτηκε στην 121 σελίδα του «Νουμά»:

— «Κάποιο ντόπερα το Ίντερβιού το΄ Ξερόπουλου. Νά σας ακόμα ένας και το΄ λόγου του που δέ νιώθει από χαμόγελα. Θέλοντας να δικαιολογήσει τον "Ομιλο, μ' έμαθε με τρόπο άμνηστο, πως πήρανε να το΄ ζητήσουνε γραμματικές και κανονισμούς. Γιατί το΄ Ξερόπουλου τάχα—κι όχι το΄ Παλαμά; Θέλησε ο κακομοιρός να σηκώσει και πάλι το παντελονάκι του, να λιαπιδώσει καταπόδαρα και τα λάστιχάσε. Κωμωδίες».

ΜΕ ξεχωριστή ευχαρίστηση δημοσιεύουμε στις πρώτες σελίδες μας σήμερα ένα μεγάλο ανέκδοτο κομμάτι από τη μελέτη που διάβασε ο κ. Γληνός προχτές στην «Εταιρία των Πολιτικών και Κοινωνικών Επιστημών». Η ευχαρίστησή μας δικαιολογείται όχι μοναχά γιατί ο κ. Γληνός ως επιστήμονας δίνει δείγματα της επιστημονικής του εργασίας από τις στήλες του «Νουμά», αλλά ακόμα και γιατί, ως ανώτατος υπάλληλος του Κράτους, ως Γενικός Γραμματέας του Υπουργείου της Παιδείας, επισημοποιεί, να πούμε, τη Δημοτική γλώσσα και δίνει έτσι θάρρος σε μερικούς δισταχτικούς δικούς μας που η φοβούνται να γράφουν τη Δημοτική με την υπογραφή τους ή δικαιολογούνται πως τάχα αναγκάζονται αν και δημοτικιστές να γράφουνε στην καθαρεύουσα γιατί θέλουνε να... διαβαστούν από τον κόσμο! Όχι. Γληνός τους γκρεμίζει με μια κλειτοιά όλων αυτών τους δισταγμούς κι όλες αυτές τις άστειες δικαιολογίες. Κι όσο κι αν άπιστοι σε μερικούς γραμματικούς τύπους της κανονικής δημοτικής (αυτά πιά είναι τα οικογενειακά μας και τρώφουμε κατά μέρος σήμερα) δεν μπορεί κανείς να το΄ άρνηθει πως η γλώσσα που γράφει την επιστημονική του μελέτη είναι δημοτική, με λιγαστές, μ' παραπολύ λιγαστές γραμματικές άπιστίες.

ΕΝΑΣ παλιός και διαλεχτός συνεργάτης το΄ «Νουμά», ο Γεώργιος Φτέρης, που σε περασμένα χρόνια το΄ «Νουμά» (στον τόμο το΄ 1910) δημοσίευε, κοντά στ' άλλα του, και δυο τραγούδια του: «Το μοιρολόγι το΄ που δαράγη» (Νμ. Νοεβρ. 1918, σελ. 209) και το «Τραγούδι της τυλίγης (Ίδιος τόμος, σελ. 262) και που στο ερχόμενο φύλλο δημοσιεύει ένα καινούριο τραγούδι του, τον «Αιώνια», μ'ς έταξε πως γλήγορα θα μ'ς δώσει χαρακτηριστικές σελίδες για το μακαρίτη Μιχ. Άβλιχο, τον Κεφαλονίτη ποιητή και φίλο το΄ Λασκαράτου, καθώς κι ανέκδοτα τραγούδια του. Ο Φτέρης, που είχε μείνει πρόπερσι τρεις τέσσαρις μήνες στη Κεφαλονιά, τον είχε γνωρίσει από κοντά τον Άβλιχο κ' έτσι είναι ο πιο κατάλληλος απ' όλους να μ'ς γράφει μερικές σελίδες γι' αυτόν. Τη φωτογραφία του ελπίζουμε να μ'ς τη στείλει κανένας Κεφαλονίτης φίλος μας ή και η συνεργάτισσά μας Ίουστίνα που είναι κι αυτή, καθώς μ'ς βεβαιώνει ο Φτέρης, από την ταχυτή παρέα το΄ Κεφαλονίτη ποιητή. Κ' έτσι ο «Νουμάς» με το επιμνημόσυνο αυτό, να πούμε, φύλλο που ετοιμάζει, θα ξεπληρώσει ένα χρέος προς έναν άληθινό ποιητή που έζησε κ' έσβησε άθόρυβα, κ' είναι σχεδόν άγνωστος στους περισσότερους από τους νέους λογίους και ποιητές μας.